

[P. Munch.]

i at have Spejderskadrunner, men at vi skulde gøre os Forestilling om at have Jagerskadrunner og Bombeeskadrunner, der skulde være i Stand til at tage Kampen op med andre Flyveflaader, som overhovedet kunde tænke paa at angribe Danmark, ja, er det dog ikke et saa haabløst Fantasteri, at man kun i Kraft af den rene Efterlignelsestrang overhovedet kan drømme om noget saadant! Og hvilke Muligheder er der for at faa det Budget, man stiller op, til at forslaa, naar man regner med 54 Flyvemaskiner, som man bestandig skal holde ved lige, og naar man tager som Udgangspunkt sin Erfaring om, i hvilket Antal og i hvilket Omfang disse bliver slaaet i Stykker ved den Art af Prøveflyvninger, som man indenfor Militæretaten anser for fornødne.

Der er dernæst et Punkt i Lovforslaget, som naturligvis ogsaa forekommer mig at være et Skridt i den rigtige Retning, nemlig at visse af de nuværende Kystforter nedlægges. Taarbæk-Fortet har jo altid været et Led i Landbefæstningen og kun med stort Besvær været fremstillet som en Slags Kystfort. Det erkendes nu her, og det forsvinder. Men selv om man nu siger: I Princippet maa vi opretholde Københavns Søbefæstning, selv om den højtærede Minister ud fra sine Synspunkter ikke vil opgive dette, er det dog saa nødvendigt at blive ved at holde Forter forskellige Steder, nede ved Smaalandskysten og oppe ved Sjællands Nordkyst?

Og naar man dernæst skal til at forandre paa vort Befalingsmandskab, hvorfor er det saa nødvendigt udelukkende at indskrænke Antallet af de lavere lønnede Officianter, men derimod opretholde Antallet af de forholdsvis højt lønnede Officerer? Ved en ligeligere Fordeling i saa Henseende vilde der vel ogsaa være nogle Betingelser for at gaa noget længere ned.

Jeg tror da, at selv paa det Grundlag, som man i øvrigt anerkender fra Ministeriets Side, maatte der være Mulighed ikke for at tilfredsstille os, ikke at komme til en Ordning, som svarer til vor Opfattelse, men at holde det, man har stillet den danske Befolkning i Udsigt med Hensyn til Parikronens Gennemførelse paa det militære Omraade.

Der er enkelte andre Ting i Lovforslaget, om hvilke jeg vil sige nogle Ord. Der er Spørgsmaalet om Antallet af dem, der indkaldes. Det bliver jo saa nogenlunde uændret, men der er her nogle Punkter, hvorover jeg ikke er helt klar. Der er for

det første dette, at de Folk, der skal uddannes til Officerer, tænkes holdt udenfor det sædvanlige Antal. Det kan vel ikke gøre saa forfærdelig meget fra eller til i Tal. Dernæst er der Spørgsmaalet om Arbejdstropperne, der forvandles til Hjelpe-tropper. Jeg er ikke paa det rene med, om der bagved eller i dette ligger den Tanke, at denne Styrke skal være ikke saa helt lidt talrigere end det Antal Arbejdstropper, der hidtil har været indkaldt. Forholdet er det, at man tænker sig dem anvendt ikke blot, som Arbejdstropperne hidtil har været det, men man tænker sig, at de skal bruges til en hel Del af det, som Officianter hidtil har udført, og i Overensstemmelse dermed mener man vel at have Brug for nogle flere.

Ogsaa med Hensyn til Flaadens Mandskab forekommer der mig at være et Punkt, som er noget uklart. Man indskrænker Antallet af de faste menige og giver vist for Resten, saa vidt jeg kan skønne, saadanne Lønningsvilkkaar for dem, at man ikke har synderlig Udsigt til overhovedet at faa nogen undtagen i de Perioder, hvor Arbejdsløsheden er meget stor. Men i det Øjeblik, man gør dette, er det saa Tanken, at Antallet af værnepligtige, der jo staa ubestemt, skal forøges, hver Gang man mangler, eller altid være i Overensstemmelse med det Antal, man kommer til at mangle ved dette lavere Antal af faste menige, som man nu regner med?

Der er ogsaa et Punkt med Hensyn til Luftvaabenets Mandskab, som jeg gerne vil spørge om. Der tales her om en Udskrivning af værnepligtige til Flyvevæsenet. Jeg vil gerne have en Udtalelse af den højtærede Forsvarsminister om, hvorvidt det her er hans Mening, at disse værnepligtige kun skal udskrives til Hjelpetjeneste ved Flyvevæsenet, eller de skal gaa ind i den almindelige Tjeneste som Flyvere, som Deltagere i selve Flyvningen. Det sidste forekommer mig ikke at være forsvarligt, hvis det skulde være Tanken. Man vil utvivlsomt uden Vanskelighed kunne faa et tilstrækkeligt Antal af frivillige, og med den overordentlige Usikkerhed, der vedblivende, vel sagtens som Følge af Øvelsernes Karakter, kendetegner det militære Flyvevæsen i Modsætning til det civile Flyvevæsen, forekommer det mig at være uforsvarligt, hvis man vil paatvinge værnepligtige Tjeneste paa en saadan Maade, at de kommer til at deltage i selve Flyvningen.

For Tjenestetidens Vedkommende kan vi naturligvis kun paaskønne, at der er foreslaaet en Nedsættelse af Tjenestetiden. Tallet 4 Maaneder for Fodfolket kan jeg jo